

Bemærkninger til forslaget

Bestemmelsen om satsreguleringspuljen indebærer, at landets arbejdsløse, bistanndmodtagere, pensionister og andre på overførselsindkomst i 1999 får over 3 mia. kr. mindre, end de ellers skulle have modtaget. Hvert år formindskes den regulering, der skulle ske af satserne, med 0,3 pct., hvilket i nogle år har været en meget væsentlig andel af den samlede regulering. Forslagsstillerne mener, at pensioner og dagpenge i forvejen er for beskedne, og på grund af satsreguleringspuljen sækker overførselsindkomsterne bagud i forhold til den generelle indkomstudvikling i samfundet.

Der argumenteres for, at satsreguleringspuljen bruges til fordel for dem, der får overførselsindkomst, men for det første svarer denne ordning til den berømte Storm P.-tegning af manden, der fodrer hunden med hundens egen hale. For det andet har satspuljen finansieret en række projekter, der ikke vedrører modtagere af overførselsindkomster. Det gælder f.eks. projekter vedrørende erstatning ved løfteskader, forhøjelse af fripladsgrænser i daginstitutioner, støtte til forsøg med »ung pige i huset« som alternativ til en daginstitutionspads, forsøg med arbejdsmiljø på uddannelsesinstitutioner, uddannelsespulje for medhjælpende ægtefæller og forbedring af arbejdsmarkedsstatistikken. Der er tale om en »sukkerskål«, der kan bruges til snart sagt hvad som helst, og der er på ingen måde sikkerhed for, at midlerne bruges til gavn for dem, som de reelt er taget fra, selv om det var den oprindelige målsætning. Enhedslisten anerkender, at mange af projekterne, men ikke alle, er fornuftige, men de bør finansieres på anden måde.

Endelig er satspuljen en udemokratisk institution. Midlerne fordeles på lukkede møder af de partier, der i 1990 indgik forlig herom: Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne. Hvert parti kommer med sin ønskeseddel, og efter »bytte-bytte-købmand-princippet« køber man støtte til egne ønsker ved at støtte andres. Puljen kan kun udmøntes, hvis alle de involverede partier er enige.

Fordelingen godkendes efterfølgende i Finansudvalget, men flertallet er på forhånd og bag lukkede døre etableret gennem studehandler mellem partierne, så denne godkendelse er rent formel. Argumentationen for projekterne kommer sjældent frem til åben diskussion, og Folketinget har reelt ingen mulighed for at ændre i fordelingen i modsætning til de normale procedurer, hvor projekter enten behandles som enkeltforslag i Folketingssalen, eller hvor en minister har ansvaret for fordelingen – som det f.eks. gælder for tips- og lottomidlerne – og efterfølgende står til ansvar over for Folketinget. Den normale parlamentariske behandling og kontrol er sat ud af spillet.

Både af hensyn til pensionister, bistanndmodtagere, arbejdsløse og andre, der modtager overførselsindkomster, og af hensyn til demokratiet, bør satspuljen ophæves hurtigst muligt.

Beslutningsforslaget er en genfremsettelse af B 65 fra folketingsåret 1998-99. Se Folketingstidende 1998-99, Till. A 2839 og 2838 og 1. beh. FF 3126.